

Ενόψει εξελίξεων στο θέμα της ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ και της απελευθέρωσης της αγοράς ενέργειας κρίνω σκόπιμο, να κοινοποιήσω τις απόψεις μου, για τα πολύ σημαντικά αυτά θέματα, που θα απασχολήσουν ακόμη περισσότερο, τις μέρες, που ακολουθούν, την χώρα μας, αλλά για ευνόητους λόγους και την περιοχή μας, η οποία αποτελεί το ενεργειακό κέντρο της Ελλάδας. Η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ είναι πολύ σημαντικό ζήτημα ακόμη και για την εθνική ασφάλεια της πατρίδας μας, για να προωθηθεί με συνοπτικές και αδιαφανείς διαδικασίες. Οφείλουν, να γνωρίζουν, όσοι με ελαφρότητα εκφράζονται στο ζήτημα της πώλησης της ΔΕΗ, πως όποιος παραδίδει άκριτα την ενέργεια και τον ορυκτό πλούτο, παραδίδει τα κλειδιά μιας χώρας.

Ως φιλελεύθερος βεβαίως πιστεύω στην μείωση του κράτους και στην ιδιωτική πρωτοβουλία, η οποία αποτελεί κινητήριο δύναμη παραγωγής πλούτου, είναι όμως άλλο πράγμα η θετική απόφαση απελευθέρωσης της αγοράς ενέργειας και η κατάργηση ενός μονοπωλίου και άλλο πράγμα το ξεπούλημα ή ακόμη χειρότερα η δημιουργία ανεξέλεγκτων ιδιωτικών μονοπωλίων με μόνο στόχο το κέρδος στον χώρο της ενέργειας. Αν δεν προσεχθεί το θέμα αυτό, τότε θα κινδυνεύουμε οι τιμές του ρεύματος, να αυξηθούν κατακόρυφα και να ζεματίσουν τους καταναλωτές. Χρειάζεται η απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας, να συνοδεύεται από την ισχυροποίηση της ΡΑΕ ως μιας πραγματικά ανεξάρτητης αρχής, η οποία θα προστατεύει το δημόσιο συμφέρον. Αν παραμείνουμε σε ανεξάρτητες αρχές, που λειτουργούν υποτυπωδώς, δεν θα μπορέσουμε, να δημιουργήσουμε συνθήκες υγιούς ανταγωνισμού κόντρα στην ανάπτυξη μονοπωλιακών πρακτικών. Βεβαίως η χώρα μας έχει αναλάβει εκτός των άλλων και την υποχρέωση προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, να ανοίξει την αγορά ενέργειας συμμορφούμενη προς τις σχετικές οδηγίες της, που πρέπει να τηρήσει στο ακέραιο. Όμως τώρα, που τρέχει, να καλύψει το χαμένο έδαφος απαράδεκτων καθυστερήσεων, είναι απόλυτη ανάγκη, να αποφευχθεί η δημιουργία άναρχων καταστάσεων, όπως συνέβη με το άνοιγμα της ραδιοτηλεόρασης πριν 22 χρόνια, οι οποίες ακόμη ταλαιπωρούν την κοινωνία μας

Εξάλλου είναι απαραίτητο, να προσεχθεί η νόμιμη θέση των εργαζομένων στην επιχείρηση της ΔΕΗ, ότι έχουν ενσωματωμένη στις μονάδες και στις επενδύσεις της, την περιουσία

του ασφαλιστικού τους ταμείου από τις εισφορές και τις κρατήσεις, που γίνονταν όλα τα προηγούμενα χρόνια, κατά τα οποία ακολουθήθηκε η διαδικασία της ασφάλισης στον εργοδότη και αυτό το θέμα χρειάζεται, να επιλυθεί, διότι άλλως το κομμάτι αυτό της περιουσίας δεν μπορεί, να πωληθεί νόμιμα. Αν μάλιστα καταφύγουν στην δικαιοσύνη οι εργαζόμενοι, θα δικαιωθούν και θα βρεθούν οι τυχόν επενδυτές, μπροστά σε δυσάρεστες εκπλήξεις. Ποιος θα αντικαταστήσει σε περίπτωση τέτοιας πώλησης την κρατική χρηματοδότηση του ταμείου των ασφαλισμένων, η οποία είναι υποχρέωση του κράτους αναληφθείσα με νόμο, αν η περιουσία της ΔΕΗ πωληθεί σε ιδιώτες περιλαμβανομένου και του μεριδίου ύψους 11,6 δις ευρώ, που αποτελεί την αποτιμηθείσα περιουσία του ασφαλιστικού ταμείου των εργαζομένων, η οποία ενσωματώθηκε επί δεκαετίες στις επενδύσεις της επιχείρησης σε νέες μονάδες, όταν ακολουθούνταν η πρακτική της ασφάλισης του εργαζόμενου στον εργοδότη, που έδωσε στην ΔΕΗ τότε εύκολη πρόσβαση σε κεφάλαια απαραίτητα για τις επενδυτικές της πρωτοβουλίες; Ακόμη ποιος θα τους αποζημιώσει και θα επιστρέψει τα παρακρατηθέντα ετών, αν αποφασιστεί, να προχωρήσει η ολοσχερής πώληση της ΔΕΗ;

Υπάρχει ασφαλώς η δυνατότητα της πώλησης μονάδων, που είναι κατά την γνώμη μου προτιμότερη από την πώληση πακέτου μετοχών της επιχείρησης με τις σημερινές μάλιστα εξαιρετιστικές τιμές του χρηματιστηρίου, γιατί η τελευταία θα συνιστούσε αν προχωρήσει υπο αυτές τις συνθήκες εθνικό ξεπούλημα πρώτου μεγέθους. Για αυτό, είναι απαραίτητο, να αποφευχθεί η πώληση μετοχών της επιχείρησης περαιτέρω, διότι ειδικά με τις σημερινές χρηματιστηριακές τιμές θα αποτελέσει θέμα ακόμη και για την σύσταση ειδικού δικαστηρίου στο άμεσο μέλλον, για όποιον το αποτολμήσει

Όταν λέμε όμως πώληση μονάδων, δεν εννοούμε πώληση σε τιμή ευκαιρίας, αλλά μόνο στην πραγματική τους αξία και με συμφέροντα τρόπο για το δημόσιο συμφέρον. Υπάρχει πράγματι μια δίκαιη απορία, που πλανάται χρόνια και αποτελεί και δική μου απορία επίσης. Ποιος εμπόδισε τα προηγούμενα χρόνια τους ιδιώτες, να δημιουργήσουν περισσότερες μονάδες από τις ελάχιστες, που κατασκεύασαν ως σήμερα με το σύστημα ΒΟΟ και γιατί δεν το έχουν πράξει μέχρι σήμερα; Μήπως γιατί δεν έχουν τα απαιτούμενα κεφάλαια για την κατασκευή τους και επιδιώκουν σκανδαλωδώς την αγορά έτοιμων μονάδων σε τιμή ευκαιρίας;

Επίσης σημαντικό ζήτημα το οποίο χρειάζεται, να αντιμετωπιστεί άμεσα, είναι η επίθεση με το πρόσχημα της δήθεν οικολογικής ευαισθησίας από οργανωμένα συμφέροντα, που επιθυμούν, να τζογάρουν στην πράσινη ανάπτυξη, ενάντια στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από λιγνίτη, που αποτελεί το εθνικό μας καύσιμο και παρέχει στην χώρα μας ενεργειακή ανεξαρτησία απέναντι σε επαχθείς εξαρτήσεις, όπως συμβαίνει σε άλλες χώρες με την περίπτωση π.χ του φυσικού αερίου. Ακόμη και αν πληρώνουμε περισσότερα χρήματα για την αγορά δικαιωμάτων ρύπων, η ενέργεια από λιγνίτη θα είναι απείρως φθηνότερη σε σχέση με άλλες μορφές, όπως φυσικό αέριο και ΑΠΕ. Βεβαίως δεν τοποθετώ σε δεύτερη μοίρα την προστασία του περιβάλλοντος από την μόλυνση που τόσο έχει ζημιώσει τους κατοίκους της περιοχής μας κάθε άλλο, αλλά και αυτό το θέμα, μπορεί, να αντιμετωπιστεί σωστά με την δημιουργία επιτέλους σύγχρονων ατμοηλεκτρικών μονάδων, οι οποίες θα λειτουργούν με την μέθοδο της αποθείωσης κατά το πρότυπο του ατμοηλεκτρικού σταθμού της Μελίτης-Φλώρινας, που κατακρατά την συντριπτική πλειοψηφία των ρύπων και δεν επιτρέπει την έκλυση τους στην ατμόσφαιρα, ακολουθώντας την διαδικασία της γυψοποίησης.

Ασφαλώς η προστασία του περιβάλλοντος και η παραγωγή καθαρής ενέργειας είναι

επιθυμητή και στρατηγικός στόχος, αλλά χωρίς τις γνωστές υστεροβουλίες των περιβόητων ΜΚΟ και άλλων οργανώσεων, που είναι όχημα υπόγειων συμφερόντων. Ο χώρος των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, πρέπει να αντιμετωπιστεί με μεγάλη προσοχή, διότι εκεί τα επόμενα χρόνια θα δημιουργηθούν με το πρόσχημα της πράσινης ανάπτυξης τα νέα μεγάλα πράσινα σκάνδαλα, ενώ θα πρέπει επιτέλους έντιμα, να αναλυθεί στους πολίτες, ότι η παραγόμενη ενέργεια από ΑΠΕ θα είναι πανάκριβη και θα εκτοξεύσει το κόστος του ρεύματος για τους καταναλωτές.

Ας έχουν επίσης υπόψη τους όλοι το πρόβλημα της ανεργίας, στην οποία κάνει πρωταθλητισμό η περιφέρεια Δ. Μακεδονίας. Η περιβόητη <<πράσινη ανάπτυξη>> θα δημιουργήσει ελάχιστες θέσεις εργασίας σε σύγκριση μάλιστα με αυτές, που θα χαθούν από το τυχόν κλείσιμο μονάδων και την μη αντικατάστασή τους. Μία μονάδα χρειάζεται εκατοντάδες εργαζόμενους, για να λειτουργήσει, σε αντίθεση με ένα αιολικό πάρκο, το οποίο τελικά θα χρειάζεται έναν φύλακα και έναν επιστημονικό- τεχνικό υπεύθυνο. Το λένε αυτό στους κατοίκους μας οι προπαγανδιστές των εύκολων λύσεων; Ασφαλώς δεν είμαι εναντίον συλλήβδην των ΑΠΕ κάθε άλλο, όμως θα πρέπει, να ειπωθεί η αλήθεια επιτέλους στους πολίτες και να εξασφαλιστεί η συναίνεση των τοπικών κοινωνιών, όπου τυχόν υπάρχουν αντιδράσεις. Είναι π.χ προτιμότερη και οικολογικότερη η ανάπτυξη των φωτοβολταϊκών από τα αμφισβητούμενα εντόνως αιολικά πάρκα

Καταληκτικά θα ήθελα, να τονίσω, ότι τάσσομαι προσωπικά υπέρ των αποκρατικοποιήσεων και της απελευθέρωσης της αγοράς ενέργειας, χρειάζεται όμως, να διατηρηθεί στην ενέργεια ειδικά δυνατότητα παρέμβασης, γιατί μαζί με τα νερά είναι πολύ σημαντικά ζητήματα, για την υπόσταση της χώρας. Δεν έλεγε τυχαία ο δικαιωμένος πια Κ.

Μητσοτάκης κατά την διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας του 1989, ότι είναι απαραίτητο, να καταργηθούν όλα τα μονοπώλια ιδιωτικά και κρατικά., που διαστρέφουν τον υγιή ανταγωνισμό, αλλά μεταξύ ενός ιδιωτικού μονοπωλίου και ενός κρατικού είναι χίλιες φορές καλύτερο το κρατικό. Δεν πιστεύω μάλιστα, να αμφισβητεί κανείς το γεγονός, ότι είναι κατ' εξοχήν φιλελεύθερος, ο σε πολλά πλέον δικαιωμένος Κ. Μητσοτάκης, ο οποίος αν είχε αφεθεί, να κάνει την δουλειά του, όταν ήταν κυβέρνηση, σήμερα δεν θα είχαμε περιέλθει σε αυτήν την τραγική και απαξιώτική κατάσταση που μας οδήγησαν οι δημαγωγοί και τα διαπλεκόμενα συμφέροντα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΑΜΥΝΤΑΙΟ